

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4746/2019
27.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божицара Вујицића, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Драгане Маринковић, Звездане Лутовац и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Високи савет судства – Привредни суд у Сремској Митровици, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Новом Саду, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гжрр 46/19 од 24.07.2019. године, у седници већа одржаној дана 27.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гжрр 46/19 од 24.07.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гжрр 46/19 од 24.07.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици Прр1 136/19 од 17.04.2019. године, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да тужиоцу исплати новчано обештећење на име накнаде неимовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року у износу од 400 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, док је одбијен као неоснован тужбени захтев у преосталом делу преко 400 евра до тражених 3.000 евра у динарској противвредности, са законском затезном каматом. Обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 6.958,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Гжрр 46/19 од 24.07.2019. године, делимично је усвојена жалба тужиоца и првостепена пресуда преиначена у обавезујућем делу одлуке о главној ствари, тако што је досуђени износ накнаде штете од 400 евра повећан на износ од 900 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, док је у преосталом делу тужбени захтев одбијен као неоснован за износ преко досуђеног износа до тражених 3.000 евра, односно за износ од 2.100 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Преиначено је

решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде, тако што је досуђени износ накнаде трошкова парничног поступка у износу од 6.958,00 динара повећан на износ од 17.640,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате, а остатак захтева од досуђеног износа накнаде трошкова поступка до тражених 51.360,00 динара, са законском затезном каматом одбијен, као неоснован. Обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 4.320,00 динара.

Против решења о трошковима жалбеног поступка садржаног у ставу другом изреке правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с позивом на члан 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку-ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...87/18), оценио да нису испуњени услови за одлучивање о овој ревизији као о изузетно дозвољеној.

Применом члана 404. став 1. ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Побијаним правноснажним решењем одлучено је о трошковима жалбеног поступка уз примену одредаба закона који регулишу право странке на накнаду трошкова и њихову висину, која не одступа од судске праксе по овом питању. Имајући ово у виду, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, ради уједначавања судске праксе, новог тумачења права или разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана везаних за одлучивање о накнади трошкова поступка, на основу чега је и одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Ревизијом тужиоца побија се другостепено решење о трошковима жалбеног поступка садржано у ставу другом изреке другостепене пресуде. Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен, али применом става 2. истог члана, ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, што значи да је условљена граничном вредношћу за изјављивање ревизије, прописаном чланом 403. став 3. ЗПП.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног дуга, док се према

ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Имајући ово у виду, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепеног решења којим је одлучено о споредном тражењу тужиоца, које не чини његово главно потраживање, то је и ревизија недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић